

33. søndag, år B

Kjære brødre og søstre,

Dagens liturgi forbereder oss litt over hva som skal skje til slutt med hele skapningen. Vi trenger ikke å bli sjokkert hvis alt er på plass mellom vår Gud Far og oss. Første lesning i dag handler om den siste dag som alle mennesker fra begynnelsen av skapningen venter på. Hva skal skje på denne dag? Profeti fra Daniels munnen er, «Og mange av dem som sover i jorden, skal våkne opp, noen til evig liv, andre til skam og evig avsky. Da skal de forstandige skinne som himmelhvelvingens glans; og de som har ført de mange til rettferd, skal skinne som stjernene, evig og alltid». Vi som samler oss i dag, ønsker selvfølgelig denne oppstandelsen og det evige liv. La oss ikke miste det av syne. Alltid det evig liv bør være målet i vårt liv. Fordi alle mennesker er på pilegrimsreise her på jorden, er derfor våre hjerter rastløse uansett hvor mye vi passer på kroppen vår.

I den andre lesning hørte vi om alle typer ofringer de gjorde i gammeldager som et sonoffer for deres synder. Men Jesus med sin død på korset helliggjorde alt dette én gang for alltid. I dag hørte vi, «For med ett eneste offer har han for alltid ført dem som han helliger, til fullkommen frelse».

Dagens evangelium - akkurat som den første lesning i dag - handler om det andre komme av Jesus som en dommer på denne siste dag. Mange ting skal skje på denne dagen. Det er mange filmer basert på det. «Når den store trengselstiden er forbi, da skal solen bli formørket, og månen miste sitt lys, stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelkreftene skal gå av lage. Og da skal de få se Menneskesønnen komme i skyene, i all sin makt og herlighet. Da skal han sende ut sine engler for å samle sine utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra jordens ende til himmelens ytterste grense». Mange kan bli redde å høre på dette, men stress ikke. Vi trenger ikke å være redde hvis vi er trofaste til ham som er vår frelser fordi endelig vi skal se på ham som kongen av hele skapningen. Det betyr at han er for oss og vi bør leve for ham.

Det også kan skje at noen tenker at alt dette vi hørte i dag skal ikke skje. Til dem er den siste setning av dagens evangelium, «Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal bli stående. Men dagen eller timen vet ingen, hverken englene i himmelen eller Sønnen, bare Faderen». Ikke ta det lett. Ta det seriøs fordi det gjelder ikke din kropp som du passer på så mye, men om din sjel som skal leve i evig tid. På denne måte forbereder dagens liturgi oss til neste søndagsfest som er Kristi Kongefest og deretter til advent. «Du lærer meg livets vei, gir meg gledens fylde for ditt åsyn», la dagens omkvad være vår bønn i dag. Amen.

P. Anthony Erragudi SVD